

Sygn. akt I ACa 616/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Kowacz - Braun

SSA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko E. R.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 lipca 2014 roku, sygn. akt I ACa 616/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił wniosek powódki D. S. o wyłączenie Sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie A. S. od rozpoznania sprawy z powództwa D. S. przeciwko E. R. o ochronę dóbr osobistych.

W uzasadnieniu wskazano, że nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające wyłączenie sędziego w oparciu o art. 49 k.p.c. Przytoczone przez powódkę konkretne okoliczności, na podstawie których wyraża ona obawę braku bezstronności sędziego, nie mogą zostać uznane za wystarczające dla uwzględnienia wniosku. Argument dotyczący nieprzyjęcia pisma procesowego powódki na rozprawie przez Przewodniczącego składu i sprawozdawcę w osobie sędziego A. S. może być podnoszony na etapie kontroli jurysdykcyjnej w ramach ewentualnego zarzutu uchybienia przepisom prawa procesowego, mającym wpływ na wynik sprawy. W tym kontekście przywołał regulację art. 207 §§ 3 i 7 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. dotyczącą pism składanych w toku procesu i podkreślił, że postaje ona w rozbieżności z argumentacją powódki, że „pisma składane na rozprawie są standardem, czego jej odmówiono”.

Również okoliczność, że sędzia A. S. zna świadka A. W., który jest wpisany na listę biegłych prowadzoną przez Prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie, który miał składać skargi na powódkę do prezesów Sądów i sugerować jej ubezwłasnowolnienie, pozostaje bez wpływu na zasadność wniosku. Sąd Apelacyjny podkreślił, że fakt pełnienia w przeszłości funkcji Prezesa Sądu Apelacyjnego przez Sędziego, którego dotyczy wniosek o wyłączenie, sam w sobie nie stanowi przeszkody do sprawowania wymiaru sprawiedliwości i nie wpływa na ocenę bezstronności sędziego. Były Prezes Sądu Apelacyjnego nie pozostaje w żadnych relacjach z biegłymi wpisanymi na listy prowadzone przez prezesów

sądów okręgowych. Sędzia A. S., pełniąc obowiązki Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie nie miał wpływu na treść skarg kierowanych do niego, jako Prezesa Sądu. Nie ma żadnej służbowej zależności pomiędzy świadkiem a sędzią, którego dotyczy wnioski o wyłączenie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, uzupełnionym w pismach z dnia 29 września 2014 r. oraz z dnia 20 października 2014 r., powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, względnie o jego zmianę. Zarzuciła, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, a to art. 233 par 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 49 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny dowodów i pominięcie pisma powódki z dnia 29 lipca 2014 r., co spowodowało niewyjaśnienie całości sprawy i miało miejsce na treść wydanego postanowienia.

W uzasadnieniu skarżąca podała, że przy rozpatrywaniu wniosku nie wzięto pod uwagę pisma uzupełniającego wniosek, złożonego w dniu 29 lipca 2014 r. a zamiast tego wzięto pod uwagę złożone omyłkowo do sprawy pismo powódki z dnia 8 lipca 2014 r., które dotyczy innego postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Powódka w zażaleniu nie kwestionuje oceny prawnej Sądu Apelacyjnego dokonanej w oparciu o podstawę faktyczną zawartą we wniosku, w szczególności dotyczącą wpływu udziału w sprawie świadka A. W. na bezstronność sędziego A. S..

Powódka podnosi zarzut nieuwzględnienia przy rozpoznaniu sprawy argumentacji zawartej w piśmie procesowym z dnia 29 lipca 2014 r. Faktem jest, że Sąd, uzasadniając zaskarżone postanowienie, nie odniósł się do argumentacji zawartej w piśmie powódki złożonym do akt spraw w dniu 29 lipca 2014 r. Uwzględnienie jednak środka odwoławczego opartego na podstawie art. 233 k.p.c. może mieć miejsce w wypadku wykazania, że tego rodzaju uchybienie procesowe Sądu mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy w zakresie wniosku o wyłączenie sędziego.

W powołanym piśmie powódka podała, że składała w tybie administracyjnym wiele skarg w sprawach sądowych w imieniu własnym oraz w imieniu stowarzyszenia do SSA A. S., jako prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Zdaniem powódki sędzia A. S. nie jest bezstronny w sprawach toczących się z udziałem powódki z następujących względów: 1/ w sprawie I ACz 433/14 w sposób nadgorliwy polecił ponowne ekspediowanie apelacji do strony pozwanej, czym działał na szkodę powódki,

2/ rozpoznając zażalenie stowarzyszenia powódki na odmowę przyznania pełnomocnika z urzędu, zasugerował w sposób bezprawny, Sądowi I instancji w sprawie że stowarzyszenie nie mogło wytoczyć powództwa, mimo zdolności sądowej, 3/ w sprawie I ACa 620/14 nie chciał przyjąć na rozprawie pisma powódki, choć składanie pism na rozprawach jest standardem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, argumenty zażalenia, jak też argumentacja powódki zawarta w piśmie z dnia 29 lipca 2014 r. nie wpłynęły na rozstrzygnięcie wniosku. W świetle regulacji art. 49 k.p.c. obawa zagrożenia bezstronności musi być obiektywna i uzasadniona konkretnymi okolicznościami faktycznymi. Do takich okoliczności nie należą natomiast subiektywne przeświadczenie strony o negatywnym stosunku sędziego do jej osoby, wyrażające się w rzekomo stronniczym sposobie traktowania powódki w sprawach toczących się z jej udziałem przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie. Wniosek o wyłączenie sędziego z tych przyczyn mógłby być uzasadniony i ewentualnie uwzględniony dopiero w sytuacji gdyby powódka uprawdopodobniła zgodnie z wymogiem z art. 50 § 1 k.p.c., że wskazywane przez nią uchybienia procesowe były wynikiem rozmyślnego działania sędziego i wyrazem jego negatywnego, emocjonalnego nastawienia do którejś ze stron, w szczególności do powódki. Takie okoliczności w niniejszej sprawie nie jednak nie występują. Twierdzenia powódki na temat zachowania sędziego A. S. w sprawach I ACz 433/14 oraz I ACa 620/14 dotyczą jedynie wadliwego prowadzenia sprawy' z jej udziałem.

W judykaturze przyjmuje się, że niezadowolenie strony z przebiegu prowadzenia procesu, a nawet wadliwe prowadzenie procesu w skutek uchybień proceduralnych nie uzasadniają wyłączenia sędziego (zob. postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76 i z dnia 28 stycznia 2004 r. II UZ 105/03). Nie ma przy tym znaczenia nawet okoliczność, czy takie uchybienia faktycznie miały miejsce. Przeświadczenie strony, że sędzia prowadzi proces wadliwie, czy też, że niewłaściwie zastosował przepisy prawa, samo w sobie nie świadczy o stronniczości sędziego. Sąd w postępowaniu wpadkowym o wyłączenie sędziego nie jest uprawniony do dokonywania prawidłowości procedowania oraz trafności

oceny prawnej dokonanej przez Sąd, w składzie którego znajdował się sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie.

W związku z powyższym nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego od rozpoznania przedmiotowej sprawy, jak też zażalenia skoro wniosek ten nie został oparty na przewidzianych prawem przyczynach.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 394 § 1 i 2 k.p.c. , orzekł jak w sentencji.